

عنوان مقاله:

انسان مداری معماری پست مدرن؛ نگرشی نو در توجه به زمینه گرایی

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی عمران، معماری و مدیریت شهری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

علی صالح - گروه معماری، کارشناسی ارشد معماری

راحیل صالح - گروه معماری

خلاصه مقاله:

زمینه گرایی رویکردی در قبال احترام به بستر، انعطاف پذیر و تنوع پذیر در معماری پست مدرن به عنوان جنبشی در جهت انسان مداری و توجه به روحيات و هویت انسانی پا به عرصه ظهور می گذارد هدف از این معماری توجه بیشتر به ساختارهای اغوا کننده و مهیج و فرامردن می باشد معماری مدرن به عنوان پیشینه با ارزش پست مدرنیته موجب تغییر نگاه انسان از عرش به فرش به و گسست آن از پیوند سنتی گذشته خود شد. در این نگاه زمینه توجه به تاریخ و گذشته و توجه به انسان و تعامل او با طبیعت بیشتر مد نظر است و نگرش نوین در توجه به ارزش های انسانی از نظر عرفانی و بعد روانی محیط صورت گرفت و دیگر سوال اصلی تحقیق بدین صورت است که؛ نقش انسان مداری در بعد زمینه در آثار پست مدرن چگونه ارزش وجودی خود را بیان می کند؟ روش تحقیق در این پژوهش به صورت توصیفی-تحلیلی و با نگاه تطبیقی به نمونه های موردی در آثار معماران پست مدرن از بعد زمینه می باشد. نتایج این تحقیق می تواند بیانگر این حقیقت باشد که زمینه گرایی در نقش توجه به انسان و حالات او در معماری پست مدرن به عنوان یک شاخصه عینی وجود داشته است.

کلمات کلیدی:

پست مدرن، انسان مداری، زمینه گرایی، آثار پست مدرن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1249536>

